

MARKÉTA LAHODOVÁ:
LA CORRIDA DE TOROS: OSLAVA KRÁSNÉ SMRTI
DIPLOMOVÁ PRÁCE
POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

Je málo témat, o nichž by se nedalo prohlásit, že jsou kulturologická. Ale stejně málo je témat tak výsostně kulturologických jako to, které pro svou diplomovou práci zvolila kolegyně Markéta Lahodová. Téma samo o sobě ale ještě dobrou diplomovou práci nezajistí, podstatný je charakter přístupu k němu. Hned na úvod rád konstatuji, že v tomto ohledu diplomantka nezůstala svému tématu dlužna. „*Tato práce se v první řadě snaží proniknout k podstatě býčích zápasů a nalézt tak odpověď na velmi znepokojující otázku ohledně legitimacy tohoto zvláštního zvyku. Snaží se odhalit smysl krutých představení a objevit zdroj fascinace pro tolik jejich obdivovatelů.*“ (s. 10) Činí to velmi komplexně a postupem bezpečně promyšleným. Komplexnost tak pokládám za nevýraznější pozitivum předložené práce.

Snad by se práce tohoto záběru a ambice dala napsat z Prahy, bez autopsie. Příliš tomu ale nevěřím. Nejen proto, že by odtud bylo obtížné se tak bezpečně zorientovat v zahraniční literatuře, především španělské, aby byl výběr a výklad relevantních interpretací býčích zápasů plně přesvědčivý. Chyběla-li by autopsie, chyběl by přitažlivý náboj zainteresovanosti, chyběl by stejně přitažlivý rozměr porozumění subtilnějším rozměrům a souvislostem. Diplomantka přitom i k vlastní zkušenosti přistupuje stejně kriticky jako k výchozí literatuře. O svém předmětu uvažuje v perspektivě kultury západní společnosti, v jejím výkladu ale nemizí měřítko kultury Iberského poloostrova a kultury andaluské, ani perspektiva naší kultury. Tyto charakteristiky rovněž přidávám k výčtu pozitiv práce.

Osobně si cením jistoty a věcné korektnosti, s níž diplomantka pracuje s materiálem vybraných druhů umění. Detailněji to lze demonstrovat například na výkladu reakcí české malby na španělskou občanskou válku, provedeném s dobrým využitím textů Františka Šmejkal. Důsledně se dokázala vyhnout rizikům popisnosti či enumerativnosti, nikde se neztrácí téma práce a její teoretické těžiště.

Je potěšitelné, že diplomantka neobchází obtížná místa a své téma sleduje s neúhybnou důsledností. Ta je na řadě míst po právu odměněna. Namátkou: Jsou otázky, které na první pohled vypadají téměř banálně. „*Co je to corrida de toros? Patří mezi vysoké umění, sport, nebo je to spíše rituál?*“ (s. 88) Kvalifikovaná snaha nalézt odpověď otevřela další cenné roviny interpretace předmětu i teorií, které jsou s ním spojeny.

Výčet základních pozitiv práce mohu uzavřít podstatným rozměrem zainteresovanosti. Jistě, bylo se možno spokojit s ryze objektivní, „chladnou“ deskripcí a analýzou. Vítám ale, že diplomantka pocítovala jako svou povinnost vyslovit svůj názor ke všem podstatným bodům současné kritiky býčích zápasů a podrobně zformulovat své stanovisko k jejich významu a budoucnosti. A samozřejmě také, že jsou to názor a stanovisko důkladně podložené a přesvědčivě argumentované.

Souhrnně tak mohu předloženou diplomovou práci Markéty Lahodové *La corrida de toros: Oslava krásné smrti* hodnotit jako kvalitní kulturologickou studii, přinášející pozoruhodné téma, komplexně je zpracovávající dobře promyšleným postupem a prostředky, logicky vystavěnou a čistě napsanou. **Plně ji proto doporučuji k obhajobě.**

